

Σχολείο: ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΪΜΑΚΛΙ Γ' (ΚΑ), ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ

Κατηγορία: Παραμύθι

Τίτλος Έργου: «Το κάστρο της Ειρήνης»

Δημιουργός: Μαθητές/τριες της Β' 2

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Γεωργία Γεωργίου

Διευθύντρια Σχολείου: Σωτηρούλα Βούργια

ΒΡΑΒΕΙΟ

Το κάστρο της ειρήνης

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα όμορφο ψηλό κάστρο ζούσαν ευτυχισμένοι και αγαπημένοι ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα μαζί με τα τρία τους παιδιά, την Αχάτη, την Ειρήνη και την Ελευθερία. Το κάστρο βρισκόταν στο ψηλότερο σημείο ενός καταπράσινου βουνού σε ένα μικρό νησί.

Γύρω γύρω από το νησί ήταν μια καταγάλανη και χαλκήνια θάλασσα.

Έξω από το κάστρο ζούσαν οι υπόλοιποι κάτοικοι του χωριού, απλοί και καλοσυνάτοι άνθρωποι. Όλοι ήταν αγαπημένοι και βοηθούσαν ο ένας τον άλλον. Ήταν διαφορετικοί, αλλά ζούσαν ειρηνικά και σέβονταν ο ένας τον άλλον. Τα παιδιά έπαιζαν ζέχνοιαστα και χαρούμενα. Τα πουλιά κελαηδούσαν γλυκά. Άσπρα περιστέρια φτεροκοπούσαν στον θαλανό ουρανό. Ο ήλιος φώτιζε με τις ακτίνες του

όλο το νησί. Όλοι απολάμβαναν τις τρισευτυχισμένες, ειρηνικές μέρες τους. Ο βασιλιάς και η βασίλισσα κάθε πρωί άνοιγαν το παράθυρο με τη μαγευτική θέα του βουνού και της θάλασσας και χαιρετούσαν με αγάπη τον λαό τους. Ήνιωθαν ευλογημένοι από τον Θεό για την ειρήνη που είχαν στον τόπο τους!

Ένα πρωί όμως, καθώς άνοιγαν το παράθυρο, είδαν τη θάλασσα γεμάτη πειρατικά πλοία. Τα πλοία άραζαν στην ακρογιαλιά και από μέσα κατέβαιναν άγριοι πειρατές φορτωμένοι με όπλα και σπαθιά. Οι πειρατές ήρθαν για να κατακτήσουν το κάστρο τους. Ο βασιλιάς και η βασίλισσα τρόμαξαν και αναρωτιούνταν πώς ήταν δυνατόν η αγαπημένη τους θάλασσα να έφερε αυτό το κακό...

Τα παράθυρα όλα έκλεισαν. Ο τρόμος κυρίευσε τους χωριανούς. Τα άσπρα περιστέρια πέταξαν μακριά. Όλοι κλείστηκαν στο κάστρο και οι νέες πήραν θέση στις πολεμίστρες.

Ο ουρανός σκοτείνιασε. Τα πουλιά σταμάτησαν να κελαηδούν. Τα παιδιά έκλαιχαν από τον φόβο τους. Άγριες φωνές ακούγονταν από τα τείχη. Ήταν οι φωνές του αρχηγού των πειρατών! Σκαρφάλωνε πάνω στα τείχη του κάστρου και με δυνατές φωνές καλούσε τους άλλους πειρατές να τον ακολουθήσουν.

Ξαφνικά έχασε την ισορροπία του και έπεσε με δύναμη στα λασπόνερα που ήταν γύρω από το κάστρο. Άρχισε να βυθίζεται μέσα στη λάσπη και ζητούσε βοήθεια για να μην πνιχτεί. Κανένας όμως από τους πειρατές δεν μπορούσε να τον βοηθήσει. Τότε συνέβηκε κάτι πολύ παράξενο. Ο βασιλιάς διέταξε τους στρατιώτες του να ρίξουν από ψηλά ένα μεγάλο σκοινί στον πειρατή για να σωθεί.

Αυτός άρπαξε το σκοινί και κατάφερε να βγει από τα λασπόνερα. Η όψη του αμέσως άλλαξε! Το άγριο πρόσωπό του άρχισε να ειρηνεύει, η καρδιά του μαλάκωσε. Η πράξη του βασιλιά ζύπνησε μέσα του την ειρήνη που είχε θάψει

βαθιά μέσα στην καρδιά του. Διέταξε τους πειρατές του να πετάξουν τα όπλα τους και παρακάλεσε τον βασιλιά να τους επιτρέψει να ζήσουν όλοι μαζί ειρηνικά στο κάστρο του. Ο βασιλιάς τους συγχώρεσε και τους καλωσόρισε με αγάπη στο κάστρο του.

Τα άσπρα περιστέρια επέστρεψαν στον ουρανό. Ένα μικρό περιστεράκι κάθισε στον ώμο του άλλοτε άγριου πειρατή. Τα πουλιά ζαναζεκίνησαν το γλυκό κελαηδήμά τους. Τα λουλούδια άνθισαν ξανά με το λαμπερό φως του ήλιου. Τα χέλια των παιδιών ακούγονταν παντού και οι καρδιές όλων των ανθρώπων άνοιξαν όπως και όλα τα παράθυρα του κάστρου. Το καλό νίκησε το κακό, το φως εξαφάνισε το σκοτάδι και η ειρήνη έδιωξε τον πόλεμο. Έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Από τα παιδιά της Β'ε